

Opern Glas 11/2012

Ain Anger Mefistona Tallinnas

Tallinn

Faust

20. oktoober

Ain Angerit, kahe meetri pikkust bassi Eestist, kes on alates 2004. aastast olnud Viini rahvusooperi trupi liige ja paljunõutud Wagneri interpret ka teistes suurtes ooperimajades, võeti pärast oma karjääri „juurte” juurde tagasi pöördumist vastu kui rahvuskangelast. Anger, kes kehastab Charles Gounod’ ooperis „Faust” Mefistot, saavutas uskumatu edu. Eesti suurimalt saarelt Saaremaalt pärit Anger paistis Eesti Rahvusooperi suure maja üllatavalt väikesel laval silma ilmse mängurõõmuga ning vaimustas kuulajaid oma särava, muutuva ja nüansirohke häälega. Lambanahas hundina ilmus Dmitri Bertmani lahenduses kesksel kohal olevasse kirikusse mustas mungarüüs saatan. Juba esimestest nootidest tõestas ta, et suudab lavastuse algupärase prantsuse keeles oma paindliku ja tumeda tämbriga bassihääle maksma panna. Suitsetagu Anger küljerõdul või tantsigu sõduritega ümber Margarita venna, ikka hoiab ta mänglevalt enda käes lepingut. Lõpuks lahkub lehvitatav Mefisto koori „Sauvée” saatel kirikust. Tema asemele ilmub aga mustas rüüs munk ja näib, et kogu mäng algab otsast peale.

Pärast taasiseseisvumist ja Nõukogude Liidust eraldumist võttis Eesti eeskujuks Lääne-Euroopa, mis viis selleni, et 2011. aasta alguses võeti Eestis käibe euro. Kuigi 25% Eesti elanikkonnast kuulub venekeelse vähemuse hulka, on märgata, et endisest võõrvõimust üritatakse distantseeruda ja suure naabri poole näidata endiselt näpuga. Seega ei olnud imeks pandav, et Venemaal sündinud Bertman tundis just Tallinnas ühe kiriku võlvide all toimunud näidendi ajal kihku lasta punkbändi Pussy Rioti liikmeteks riietunud näitlejatel üle kirikupinkide joosta. Kuna seda ei üritatud jõuga läbi suruda, vaid lisati möödaminnes stseenile, milles mälestati traditsiooniliste kostüümide abil (Ene-Liis Semper) nõiasabatit, ei tundunud see mõte ebasobiv. Ka tagasihoidlik Margarita oli saatanlikust juubeldamisest rohkem häiritud kui Putini-vastaste sündsusetust tantsust. Anne Wik Larssen tõi sellesse etendusse dramaatilise ja hästi juhitud maheda tämbriga soprani. Vaatamata sellele, et teatud lõikudes esines veel kergelt ebakindlust, peitub selles hääles rohkem kui ainult üks lihvimata teemant! Ka Kanada prantsuskeelsest osast pärit Luc Robert’i esitatud doktor Faust oli oma melodramaatilistes puhangutes sama veenev kui teose tõlgenduse lüürilistes osades. Kõrgemates toonides särav, täpselt fokuseeritud ja kangelasliku intonatsiooniga noor Faust eristus selgelt vana Fausti (Urmas Põldma) värisevast häälest. Aare Saal kehastab Valentini sama sõdurlikult ja vankumatult kui Juuli Lill Siebel’it. Edasist tegevust klaveri tagant musitseeriva klounina jälgiv

venekeelse vähemuse hulka, on märgata, et endisest võõrvõimust üritatakse distantseeruda ja suure naabri poole näidatakse endiselt näpuga. Seega ei olnud imekspandav, et Venemaal sündinud Bertman tundis just Tallinnas ühe kiriku võlvide all toimunud näidendi ajal kihku lasta punkbändi Pussy Rioti liikmeteks riietunud näitlejatel üle kirikupinkide joosta. Kuna seda ei üritatud jõuga läbi suruda, vaid lisati möödaminnes stseenile, milles mälestati traditsiooniliste kostüümide abil (Ene-Liis Semper) nõiasabatit, ei tundunud see mõte ebasobiv. Ka tagasihoidlik Margarita oli saatanlikust juubeldamisest rohkem häiritud kui Putini-vastaste sündsusetust tantsust. Anne Wik Larssen tõi sellesse etendusse dramaatilise ja hästi juhitud maheda tämbriga soprani. Vaatamata sellele, et teatud lõikudes esines veel kerget ebakindlust, peitub selles hääles rohkem kui ainult üks lihvimata teemant! Ka Kanada prantsuskeelsest osast pärit Luc Robert'i esitatud doktor Faust oli oma melodramaatilistes puhangutes sama veenev kui teose tõlgenduse lüürilistes osades. Kõrgemates toonides särav, täpselt fokuseeritud ja kangelasliku intonatsiooniga noor Faust eristus selgelt vana Fausti (Urmas Põldma) värisevast häälest. Aare Saal kehastab Valentini sama sõdurlikult ja vankumatult kui Juuli Lill Siebel'it. Edasist tegevust klaveri tagant musitseeriva klounina jälgiv Siebel heidab lõpuks „püksirolli” kõrvale, päästab oma pikad lokkis juuksed valla ja näitab, et ta ei on midagi enam kui pelgalt täidlase madala tämbriga naiselik metsosopran.

Koorid olid Hirvo Surva ja Marge Mehilase kindla käe all sisse harjutatud. Peadirigent ja loomingujuht Vello Pähn andis koos rahvusooperi orkestriga tükile rikkaliku, lauljatega harmoniseeruva muusika, rõhutades Gounod'i loodud suurt melodraamat, mille keskmes oli Fausti ja Margarita armastuslugu.

S. Barnstorf